

[Damsgaard.]

med 25 000 kr., som den højtærede finansminister nævnte. Det bliver et betydelig større beløb. Så billigt er det heller ikke, højtærede finansminister. Men det er måske nok for billigt alligevel.

Nu efterlyste finansministeren min stilling til, hvorledes man skulle finde frem til erstatningen til ejerne af de såkaldte små ålegårdsrettigheder. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt. Vi begyndte med, at den skulle udregnes på grundlag af lejen for 5 år. Det gik jeg imod. Jeg er af den opfattelse, at alle disse bredejere, udfør hvis ejendom der foregår et blankålstræk, har krav på erstatning. Så bliver det selvfølgelig et noget større beløb, finansministeren skal af med, men da det i virkeligheden er et formuegode, som disse mennesker har, som indgår i deres ejendomsskyldvurdering, og som de gennem mange slægtled har betalt skat af til stat og kommune, gælder det om at finde et så bredt grundlag som muligt for at kunne yde erstatning. Derfor har mit udgangspunkt været, at alle disse bredejere, der har ålegårdsret, og udfør hvis kyst der er foregået et åletræk, har krav på erstatning, og det var netop det punkt i lovforslaget, jeg tog anstand på. 10 år er måske for kort et åremål. Jeg mener også, at der må blive tale om 20 år eller et andet åremål, hvis man ikke kan få flertal for, at der skal ydes alle, der har en sådan bredret, erstatning; det er det, vi skal drøfte i udvalget. Skitserer et forslag for den højtærede finansminister her vil vel være noget vanskeligt, men vi må kunne finde frem til en løsning i udvalget. Jeg mener, at alle er berettigede til erstatning.

Baagø-Hansen: I anledning af den højtærede finansministers udtalelse om, at venstre og de konservative gik med til en socialisering af dette erhverv, vil jeg dog sige, at det drejer sig om en 20-årig periode, i hvilken staten får lov til at forestå udlejningen af denne rettighed for på denne måde at danne overgang til frie forhold, hvorunder der ikke eksisterer nogen socialisering.

I anledning af det ærede medlem frk. Helga Pedersens bemærkning til mig må jeg sige, at mine udtalelser om ejendomsretten skriver sig fra en lang diskussion, vi i

sin tid havde i kommissionen. Vi drøftede grundlovens § 73, hvor der står, at ejendomsretten er ukrænkelig, og at ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden almenvellet kræver det. Spørgsmålet var, om der i dette tilfælde var tale om et almenvel, som krævede en ændring af forholdene. Jeg husker meget tydeligt, at kommissionens formand, professor Illum, i en længere redegørelse fremsatte udtalelser gående ud på, at der ikke her var tale om ejendomsret i almindelig forstand, men om en fortrinsret og en brugsret. Men iøvrigt godkendte naturligvis også han, at der var tale om en formueret. De lærde er imidlertid uenige. Professor Vinding Kruse har en anden opfattelse, og kammeradvokaten udtaler i kommissionsbetænkningen side 35, at han slutter sig til den af professor Poul Andersen hævdede opfattelse, nemlig at ålegårdsretten må betragtes som en egentlig formuerettighed. Kammeradvokaten anså det imidlertid for usikkert, om domstolene i betragtning af det materielle retsspørgsmåls tvivlsomhed i givet fald ville tilsidesætte en lov om ophævelse af den almindelige ålegårdsret uden erstatning som klart stridende mod den gamle grundlovs § 80. Dette blot til forklaring af mine udtalelser.

A. C. Normann: Jeg har kun en enkelt bemærkning at gøre i anledning af det ærede medlem frk. Helga Pedersens udtalelser, idet jeg iøvrigt er enig i, hvad den ærede socialdemokratiske ordfører har fremhævet om selve hovedgrundlaget for afløsningen og om årsagerne til, at vi nu ønsker denne afløsning gennemført.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen brugte den vending, at nu skulle skatteyderne til at betale en støtte til et bestemt, lille erhvervsudsnit, nemlig de frie fiskere. Det er jo ganske mærkeligt at høre, at samtidig med at det ærede medlem taler om, at der nu igen skal ydes støtte til en bestemt kreds i landet, siger det ærede medlems partifælle hr. Damsgaard, at staten ikke øser nok ud til de samme kredse, altså lige det stik modsatte. Jeg forstår godt det ærede medlem hr. Damsgaards ønske om at gøre sig populær hos de mange, der har en grund her i landet. Hvis man skulle yde erstatning til alle dem, der har en strandgrund, ville man imidlertid komme op på et betydeligt